

Život

Cirkvi

Ročník 15

42/2009

Slovenskí železničari majú svoju patrónku

Neboj sa, malé stádo

Vtipy sa vraj delia na dobré a slušné. Nesúhlasím. Za dobrý považujem ten, čo s humorom odhaľuje kus životnej pravdy. Jeden z nich hovorí, ako si v istej rázovitej obci po nedeľných litániách chlapi sadli pod lipu a radili sa, či vyhlásiť vojnu Číne. Argumenty sa zberali za i proti, výsledok bol stále nerozhodný. Napokon prevážila otázka najstaršieho a najväčšieho z nich: „Chlapi, a kde ich toľkých pochováme?“ Vojna proti Číne sa nekonala. Sebaklam, akí sme za vlastným plotom silní a dobrí však zostáva. Uvedomoval som si ho aj v súvisi s návštevou Benedikta XVI. v susedných Čechách a na Morave. Priznajme si, kto si na ňu už po týždni – dvoch čo i len spomenie?! Vyrušovali ma najmä porovnávania typu „ateistické Čechy“ verzus „katolícke Slovensko“. Iste, štatisticky vedíme 3:1. Zostaňme však doma. Taktiež štatistický údaj však hovorí, že z hrdých 74% katolíkov navštevuje nedeľné bohoslužby len okolo 15%. Ešte dôležitejšia je iná skutočnosť. V Európskej únii tvoria slovenskí katolíci a hodnoty ktoré vyznávajú oveľa výraznejšiu menšinu, ako katolíci v Čechách. Aj to je dôvod, prečo je potrebné brať posolstvá, ktoré pápež osobne priniesol k našim susedom adresne a v prvej osobe aj pre nás.

Spomeniem len jedno z nich. Pápež viac krát hovoril o „kreatívnych menšinách“. Kým u nás prešla táto myšlienka bez povšimnutia, zahraničné komentáre jej venovali mimoriadnu pozornosť, a to hneď potom, čo ju Svätý Otec spomenul na palube lietadla. Neide tu len o to, že pápež chce dodať odvahy veriacim, ktorí sú v menšine a majú sklon takmer sa ospravedlňovať za to, že vôbec existujú. Túto zdanlivo nenápadnú zmienku treba vnímať v kontexte pápežovho myslenia o budúcnosti našej civilizácie. Zmieňuje sa o nej v známych rozhovoroch s novinárom Petrom Seevaldom. Pripomína Ježišove slová „neboj sa, malé stádo“ a dodáva, že Cirkev sa stále nachádza v situácii horčičného semiačka. „Práve vek kvantitatívne redukovaného kresťanstva“ – hovorí doslovne – „môže vyvolať nové oživenie tohto uvedomelého kresťanstva. V kresťanstve jestvuje vždy nový začiatok. Podobné začiatky sa už odohrávajú a budú sa odohrávať aj naďalej. A budú prinášať nové mocné prejavy kresťanského života.“

Spomedzi množstva prednášok o budúcnosti Európy a našej civilizácie vybral ako kľúčové niekoľké z nich sám kardinál Joseph Ratzinger a vydal ich rok pred zvolením za pápeža pod názvom „Európa - jej základy v súčasnosti a budúcnosti“. Hneď v prvej kapitole rozoberá dve protichodné diagnózy európskej budúcnosti. Prvá, téza Oswalda Spenglera hovorí, že aj vo veľkých kultúrnych výtvoroch možno vypozerovať určitú zákonitosť: majú okamih vzniku, postupný rozvoj, obdobie rozkvetu kultúry, jej postupné oťaženie, starobu a smrť. „Podľa

jeho názoru“ – hovorí teológ Ratzinger – „Západ dospel do svojej poslednej etapy života, v ktorej tento kultúrny kontinent beží nenávratne v ústrety smrti, napriek pokusom zažehnať ju. Prirodzene, Európa môže odovzdať svoje dary novej, vznikajúcej kultúre, ako sa to udialo aj pri zánikoch iných kultúr, ale ako subjekt už dokonala čas svojho života“. Kardinál Ratzinger však uvádza aj opačný postoj a k tomu sa napokon pridáva. Reprezentuje ho Arnold Toynbee. Aj on pripúšťa krízu, v ktorej sa západný svet nachádza, no jej príčinu nevidí v biologickej unavenosti, vo vyčerpaní svojho poslania, ale v tom, že ľudia odpadli od náboženstva ku kultu techniky, národa a militarizmu. Súhrn príčin krízy zhŕňa pod pojmom sekularizmus a východisko vidí práve v sile tvorivých menšín a jednotlivých výnimočných osobností. „Ak je táto diagnóza správna, uzatvára kardinál Ratzinger, „je v našej moci opäť zaviesť náboženský moment v syntéze zvyškového kresťanstva a náboženského dedičstva ľudstva“. Diagnostik Ratzinger poukazuje aj na rozmanité, prevažne tragické prejavy odmietnutia náboženstva. Hovorí napríklad, že „na Západe existuje nenávisť k sebe samému, čo treba považovať za niečo patologické“; že „vo svojich dejinách európsky človek vidí už iba to, čo je odsúdeniahodné a deštruktívne a nie je schopný vnímať to, čo je v nich veľké a čisté. Ak chce Európa prežiť, potrebuje nové prijatie samej seba“. Štúdiu o budúcnosti Európy a západnej civilizácie kardinál Ratzinger uzatvára slovami: „V tomto treba dať za pravdu Toynbeemu, že údel spoločnosti vždy závisí od tvorivých menšín. Veriaci kresťania by mali sami seba považovať za takúto menšinu a prispievať k tomu, aby Európa znovu nadobudla to najlepšie zo svojho dedičstva a takto bola v službe celého ľudstva“.

Zámerné som vybral aspoň niekoľko myšlienok k dvom zdanlivo nenápadným pápežovým slovíčkam. Pre dva dôvody. Preto, že tak doma a ešte viac v celej Európskej únii tvoria slovenskí katolíci skutočne „malé stádo“. Jemu je však adresované Pánovo povzbudenie i pápežovo vysvetlenie, že práve do nich sa vkladá obrovská nádej na záchranu západnej civilizácie. A zároveň aj ako ukážku, ako pozorne sa treba venovať pápežovým dielam. Cirkev v ňom dostala mimoriadneho diagnostika na choroby, ktoré nás bezprostredne trápia. Už to uznávajú aj neveriaci, ako to ukázala aj jeho návšteva Čiech. Bolo by hanbou, keby sme sa o jeho recepty nezaujímali aj my. Lebo bez diagnózy nie je možná ani terapia a bez pochopenia a naplnenia nášho veľkého dejinného poslania stať sa kvasom kreatívnej menšiny vo vrení súčasnej Európy nám zostanú len nostalgické spomienky či megalománske ilúzie.

RV, Marián Gavenda

Benedikt XVI. kanonizoval päť nových svätých, medzi nimi sv. Damiána de Veuster

Vatikán (11. októbra, RV) - Benedikt XVI. v nedeľu vo Vatikánskej bazilike vyhlásil päť nových svätých. Svätorečil apoštola malomocných z ostrova Molokai Damiána de Veuster (1840–1889), misionára flámskeho pôvodu z Kongregácie Svätých Srdc Ježiša a Márie a ďalších štyroch svätých, ktorými sú Zygmunt Szczęśny Feliński (1822–1895), varšavský arcibiskup a zakladateľ Kongregácie františkánskych sestier Máriinej rodiny, známy svojou prácou so sirotami a chudobnými, ďalej dvaja svätci zo Španielska: dominikán Francisco Coll y Guitart (1812–1875), zakladateľ Kongregácie sestier dominikánok Zvestovania a Rafael Arnáiz Barón (1911–1938) z rehole trapistov, ktorý zomrel v mladom veku 27 rokov. Zoznam uzatvára Francúzka Marie de la Croix Juganová (1792–1879), služobníčka chudobných a trpiacich, ktorá pochádzala z Bretónska.

Priečelie Chrámu sv. Petra od rána zdobili veľké podobizne piatich svedkov viery. Obrad, ktorý bol pôvodne naplánovaný na Námestie sv. Petra, sa nakoniec kvôli počasiu konal v bazilike. Veriaci účastní na slávnosti celkom zaplnili aj svätopeterské námestie, kde mohli na veľkoplošných obrazkách sledovať celý priebeh obradu. V jeho úvode prefekt Kongregácie pre kauzy svätých, arcibiskup Angelo Amato, sprevádzaný piatimi postulátormi, ktorí viedli jednotlivé procesy svätorečenia, oficiálne predniesol petíciu, žiadosť o svätorečenie piatich kandidátov a krátko predstavil ich životopisné údaje. Nasledovali litánie. Potom Svätý Otec predniesol kanonizačnú formulu a ostatky piatich svätorečených boli prinesené k oltáru. Bendikt XVI. zavŕšil svätorečenie výrokom „Decernimus“ – („Nariaďujeme“).

Slávnosť s liturgickými textami 28. nedele cez rok, v zlatej liturgickej farbe, sprevádzalo šesť speváckych zborov: okrem dvoch vatikánskych zborov aj poľský, španielsky, grécky a zbor cisterciánskych mníchov. Evanjelium (Mk 10, 17-30) zaznelo v mimoriadnej slávnostnej spievanej forme dvoch jazykoch: najprv po latinsky, potom po grécky.

Svätý Otec v homílii vyšiel z Markovho evanjelia, z otázky bohatého židovského mladíka, ktorý sa pýta Ježiša: „Učiteľ dobrý, čo mám robiť, aby

som obsiahol večný život?“ Potom poukázal na význam Ježišovho láskavého pohľadu a odpovede mladému mužovi, ktorou ho pozýva „urobiť kvalitatívny skok, volá ho k hrdinstvu svätosti, žiada ho, aby ho nasledoval, zanechajúc všetko: „Predaj všetko, čo máš, rozďaj chudobným... Príď a nasleduj ma!“

„Svätí - ako ďalej povedal Benedikt XVI. – prijímajú toto náročné pozvanie a poslušne sa vydávajú na cestu nasledovania ukrižovaného a vzkrieseného Krista. Ich dokonalosť, podľa logiky, ktorá je niekedy ľudsky nepochopiteľná, spočíva v tom, že viac nekladú do stredu seba, ale volia si cestu kráčať proti prúdu, keď žijú podľa evanjelia.

Toto uskutočnili aj piati svätí, ktorí sú dnes s veľkou radosťou vystavení k úcte celej univerzálnej Cirkvi: Zygmunt Szczęśny Feliński, Francisco Coll y Guitart, Jozef Damián de Veuster, Rafael Arnáiz Barón e Marie de la Croix - Jeanne Juganová.“

Medzi 50 koncelebrujúcimi kardinálmi a arcibiskupmi boli aj zástupcovia miestnych cirkví piatich kanonizovaných: arcibiskup Mechelenu-Bruselu kardinál Godfried Danneels, varšavský arcibiskup Kazimierz Nycz, arcibiskup francúzskeho Rennes Pierre D'Ornellas a dvaja španielski biskupi: Mons. Román Casanova z diecézy Vic v Katalánsku a Ignacio José Munilla Aguirre, biskup Palencie v Kastílii. Medzi koncelebrujúcimi bol aj biskup Honolulu Mons. Clarence Silva.

Po skončení svätej omše Benedikt XVI. prišiel pozdraviť pútnikov, ktorí slávnosť sledovali pred bazilikou. Predniesol zvyčajný poludňajší príhovor, v ktorom osobitne pozdravil zástupcov národov, z ktorých pochádzajú noví svätí. V súvislosti s osobnosťou sv. Damiána vyzdvihol úsilie všetkých, ktorí vkladajú svoje sily do boja proti lepre. Pozdravil tiež skupinu japonských pútnikov z Hirošimy a Nagasaki, zloženú z tých, ktorí prežili výbuch atómovej bomby. „Modlím sa, aby svet nikdy viac neuzrel takéto masové ničenie nevinných ľudských životov“ – povedal Bendikt XVI. Na záver upriamil pozornosť na Pannu Máriu a nazval ju „hviezdou, ktorá dáva smer každej ceste za svätosťou“. Spolu s veriacimi sa Svätý Otec pomodlil Anjel Pána a všetkým udelil apoštolské požehnanie.

-jb-/ snímka RV

Katechéza Benedikta XVI.: Peter z Cluny – muž odpustenia a pokoja

Vatikán (14. októbra, RV) – Katechéza Benedikta XVI., ktorú predniesol pri generálnej audiencii 14. októbra 2009 vo Vatikáne

Drahí bratia a sestry,

postava Petra Ctihodného, ktorú vám chcem predstaviť na dnešnej katechéze, nás znovu vedie do slávneho opátstva v Cluny, do jeho „dôstojnosti“ (decor) a „pôvabu“ (nitor) – aby sme použili termíny nachádzajúce sa v clunských textoch. Túto dôstojnosť a pôvab obdivujeme predovšetkým v krásnej liturgie, ktorá je privilegovanou cestou k Bohu. Petrova osobnosť nám však ešte viac ako tieto stránky pripomína svätosť veľkých clunských opátov: v Cluny „nebol ani jeden opát, ktorý by nebol svätým“, vyhlásil v roku 1080 pápež Gregor VII. Medzi týchto opátov patrí aj Peter Ctihodný, ktorý v sebe tak trochu zhŕňa všetky čnosti svojich predchodcov, hoci v jeho čase už Cluny začalo pociťovať isté znaky krízy v porovnaní s novými rádmi, ako napríklad tým z Cîteaux.

Peter je obdivuhodným vzorom askétu prísneho k sebe, no chápe ho k druhým. Narodil sa okolo roku 1094 vo francúzskom regióne Auvergne, ešte ako dieťa bol prijatý do kláštora v Sauxillanges, kde zložil mníšske sľuby a neskôr sa stal priorom. V roku 1122 bol zvolený za opáta v Cluny a v tejto funkcii ostal až do svojej smrti na sviatok Božieho narodenia v roku 1156, ako si to sám želal. „Milovník pokoja – napísal jeho životopisec Rodolfo – dosiahol pokoj v Božej sláve v deň pokoja“ (Vita, I, 17; PL 189, 28).

Všetci, ktorí ho poznali, chválili jeho ušľachtilú miernosť, pokojnú rovnováhu, sebaovládanie, priamosť, oddanosť, bystrosť a zvlášť jeho schopnosť byť sprostredkovateľom. „Je to v mojej povahe,“ píše, „nechať sa tak trochu viesť k zhovievavosti, k čomu ma nabáda môj zvyk odpúšťať. Som navyknutý pretrpieť a odpustiť“ (Ep. 192, in: The Letters of Peter the Venerable, Harvard University Press, 1967, s. 446). Hovorieval tiež: „K tým, čo nenávidia pokoj, sa chceme, pokiaľ je to možné, správať vždy mierne“ (Ep. 100, l. c. s. 261). A o sebe napísal: „Nie som z tých, ktorí sú nespokojní so svojím osudom... ktorých duch stále trpí úzkosťami alebo pochybnosťami a ktorí si sťažujú, lebo všetci ostatní oddychujú a len oni pracujú“ (Ep. 182, s. 425).

Keďže mal citlivú a láskavú povahu, vedel spojiť lásku k Pánovi s nežnosťou voči najbližším, najmä k matke a k priateľom. Pestoval priateľstvá, zvlášť so svojimi mníchmi, ktorí sa mu zvykli zdôverovať v istote, že budú prijatí a pochopení. Podľa svedectva jeho životopisca „nikým neopovrhoval a nikoho neodmietal“ (Vita, I, 3: PL 189, 19), „ku všetkým bol prívetivý a vo svojej vrodenej добрote bol voči všetkým otvorený“ (tamže, I, 1: PL, 189, 17).

Mohli by sme povedať, že tento svätý opát je príkladom aj pre mníchov a kresťanov tejto našej doby, poznačenej uponáhľaným tempom, v ktorej sa nezriedka vyskytujú prejavy netolerancie a nekomunikatívosti, rozdelenia a konfliktov. Jeho svedectvo nás nabáda, aby sme sa naučili spájať lásku k Bohu s láskou k blížnemu a ustavične sa snažili nadväzovať vzťahy bratstva a zmierenia. Tak to robil aj Peter Ctihodný, ktorý viedol kláštor v Cluny počas rokov, ktoré v dôsledku rôznych vonkajších i vnútorných príčin neboli pre opátstvo práve pokojné, a dokázal byť zároveň prísny i hlboko ľudský. Zvykol hovoriť: „U človeka možno dosiahnuť oveľa viac, ak ho tolerujeme, než keď ho nahneváme sťažnosťami“ (Ep. 172, l. c., s. 409).

Z dôvodu svojej funkcie musel podniknúť viaceré cesty do Talianska, Anglicka, Nemecka a Španielska. Vynútené odchody z kontemplatívneho pokoja boli pre neho ťažké. Doznával: „Idem z miesta na miesto, plahočím sa, znepokojujem, trápim sa vlečený sem a tam. Myseľ mám obrátenú raz k svojim, inokedy k záležitostiam tých druhých, a v dôsledku toho sa môj duch nepokojne zmieta“ (Ep. 91, l. c., s. 233).

Hoci musel vedieť obratne vychádzať s mocnými a panstvom, ktoré žilo v okolí Cluny, predsa si vďaka svojmu zmyslu pre mieru, veľkodušnosť a realizmus dokázal zachovať zvyčajný pokoj. Medzi osobnosťami, s ktorými nadviazal kontakt, bol Bernard z Clairvaux, s ktorým ho spájalo čoraz hlbšie priateľstvo, hoci mali rozličné povahy a rôzne názory. Bernard ho označil za „dôležitého človeka, zaoberajúceho sa dôležitými záležitosťami“ a veľmi si ho vážil (Ep. 147, ed. Scriptorium Claravallense, Miláno 1986, VI/1, s. 658 - 660). Peter Ctihodný zas nazval Bernarda „lampou Cirkvi“ (Ep. 164, s. 396), „mocným a nádherným stĺpom mníšskeho rádu i celej Cirkvi“ (Ep. 175, s. 418).

Peter Ctihodný s prenikavým zmyslom pre Cirkev hovorieval, že tí, čo sa rátať „medzi údy Kristovho tela“, musia osudy kresťanského ľudu prežívať „vo svojom srdci“ (Ep. 164, l. c., s. 397). A dodával: „Nežije z Kristovho ducha ten, kto nepociťuje rany Kristovho tela,“ nech už k nim dôjde kdekoli (tamže).

Prejavoval tiež starosť a záujem o ľudí mimo Cirkvi, osobitne o Židov a moslimov: aby uľahčil spoznávanie tých neskôr menovaných, dal preložiť Korán. Vzhľadom na to jeden historik nedávno poznamenal: „Uprostred neústupčivosti ľudí stredoveku – aj tých najväčších medzi nimi – môžeme u neho obdivovať vznešený vzor jemnocitu, s akým dokázal praktizovať kresťanskú lásku“ (J. Leclercq, Pietro il Venerabile, Jaka Book, 1991, s. 189).

Ďalšími aspektmi kresťanského života, ktoré mu boli blízke, boli láska k Eucharistii a úcta k Panne

Márii. O Najsvätejšej sviatosti nám zanechal texty, ktoré predstavujú „jedno z vrcholných diel literatúry o Eucharistii všetkých čias“ (tamže, s. 267). O Božej Matke napísal inšpirujúce úvahy a rozjímal o nej vždy v úzkom vzťahu s Ježišom Vykupiteľom a s jeho dielom spásy. Stačí uviesť jeden jeho inšpirovaný povzdych: „Bud' pozdravená, požehnaná Panna, ktorá si zahnila prekliatie. Bud' pozdravená, Matka Najvyššieho, nevesta najkrotkejšieho Baránka. Ty si premohla hada, rozšliapla si mu hlavu, keď ho zničil Boh, tebou zrodený... Žiarivá hviezda východu, ktorá zaháňaš na útek tieň západu. Zornica, ktorá predchádza slnko, deň, ktorý nepozná noc... Pros Boha, z teba zrodeného, aby odňal náš hriech a po odpustení nám udelil milosť a slávu“ (Carmina, PL 189, 1 018 – 1 019).

Peter Ctihodný mal v obľube aj literárnu činnosť, na ktorú mal talent. Zaznamenával si svoje úvahy v presvedčení, že pero treba používať ako pluh na „rozsievanie semena Božieho slova po papieri“ (Ep. 20, s. 38).

Hoci nebol systematickým teológom, bol veľkým skúmateľom Božieho tajomstva. Jeho teológia je zakorenená v modlitbe, najmä v liturgickej, a z Kristových tajomstiev mu bolo najmilšie premenenie, ktoré je predobrazom vzkriesenia. Práve on zaviedol v Cluny tento sviatok a zložil špeciálne officium, v ktorom sa odráža charakteristická zbožnosť clunského rádu i Petra, zameraná na kontempláciu oslávenej Kristovej tváre (glorioso facies). V nej nachádzal dôvody tej žiarivej radosti, ktorá charakterizovala jeho ducha a vyžarovala z kláštornej liturgie.

Drahí bratia a sestry, tento svätý mních je zaisť veľkým príkladom mníšskej svätosti, čerpajúcej z prameňa benediktínskej tradície. Ideál mnícha pre neho spočíva v „pevnom prilnutí ku Kristovi“ (Ep. 53, l. c., s. 161), v klauzúrnom živote poznačenom „mníšskou pokorou“ (tamže) a pracovitou (Ep. 77, l. c., s. 211), ako aj pokojnou atmosférou kontemplácie a neprestajnej chvály Boha. Prvým a najdôležitejším zamestnaním mnícha je podľa Petra z Cluny slávenie božskej liturgie hodín – „nebeského diela, ktoré je zo všetkých najužitočnejšie“ (Statuta, I, 1026) – sprevádzané čítaním, meditovaním, osobnou modlitbou a mlčanlivým pokáním (porov. Ep. 20, l. c., s. 40). Takto je celý jeho život preniknutý hlbokou láskou k Bohu a k druhým, láskou, ktorá sa prejavuje v úprimnom otvorení sa voči bližnému, v odpustení a vo vyhľadávaní pokoja.

Mohli by sme na záver povedať, že takýto spôsob života spojený s každodennou prácou, ktorý predstavoval pre sv. Benedikta mníšsky ideál, sa týka aj nás všetkých a môže byť vo veľkej miere aj spôsobom života kresťana, ktorý sa chce stať opravdivým Kristovým učeníkom charakterizovaným pevným prilnutím k nemu, pokorou, pracovitou a schopnosťou odpúšťať a vytvárať pokoj. **Preložila Mária Spišiaková**

Benedikt XVI. vymenoval riadnych členov Pápežskej akadémie vied

Vatikán (12. októbra, RV) – Benedikt XVI. vymenoval riadnych členov Pápežskej akadémie vied. Stali sa nimi Francis S. Collins (nar. 1950), riaditeľ inštitútu pre zdravie „National Institutes of Health“ v USA a Edward M. Robertis (nar. 1947), docent chémie a biológie na medicínskom inštitúte „Howard Hughes“ na Kalifornskej univerzite v Los Angeles v USA. -sg-

Benedikt XVI. sa stretol s belgickým kráľovským párom

Pápež Benedikt XVI. sa v sobotu predpoludním stretol s belgickým kráľom Albertom II. a jeho manželkou kráľovnou Paolou. Ako sa uvádza v komuniké Svätej stolice, zúčastnené strany hovorili o záležitostiach, týkajúcich sa Afriky, medzinárodnej politiky, rešpektu voči ľudským právam a ľudskom rozvoji. „S ohľadom na dejiny Cirkvi v Belgicku sa pozastavili nad dôležitosťou svätorečenia Damiána Jozefa De Veuster a jeho výnimočnosti pre Belgicko a pre celý svet,“ uvádza sa ďalej v správe v súvislosti s nedeľnou kanonizáciou pôvodcom flámskeho misionára, otca Damiána, známeho ako apoštol malomocných, ktorý pôsobil na havajskom ostrove Molokai. Po audiencii u Svätého Otca sa belgický kráľovský pár stretol s vatikánskym štátnym sekretárom kardinálom Tarcisiom Bertonom a sekretárom pre vzťahy so štátmi Mons. Dominiquem Mambertim. **Zenit, Dana Jacečková**

Svätý Otec prijal francúzskeho premiéra

Benedikt XVI. v sobotu predpoludním prijal na audiencii francúzskeho premiéra François Fillona. Podľa komuniké Svätej stolice sa v rozhovore dotkli pápežovej cesty do Paríža a Lúrd, ako aj dôležitosťi svätorečenia Jeanne Juganovej, zakladateľky Kongregácie malých sestier od chudobných, ktorá bola v nedeľu kanonizovaná. Obe strany si vymenili názory na niektoré zahraničné záležitosti, predovšetkým situáciu na Blízkom východe, v niektorých afrických krajinách, medzináboženský dialóg a klimatické zmeny. „Napokon sa dotkli pozitívneho vplyvu encykliky Caritas in Veritate v súvislosti s globálnou ekonomickou krízou a novými pravidlami, ktoré by mali prispieť k lepšiemu fungovaniu ekonomie, zvlášť s ohľadom na najchudobnejšie krajiny,“ dodáva komuniké z Vatikánu. **Zenit, Dana Jacečková**

Modlitba ruženca s Afrikou a pre Afriku

Vatikán (10. októbra, RV) - Benedikt XVI. zveril práce II. osobitného zasadnutia Synody biskupov pre Afriku do ochrany Božej Matky dnešnou modlitbou svätého ruženca spolu so študentmi rímskych univerzít a za účasti mladých zo študentských centier priamo z Afriky spojených telemostom. Keď Svätý Otec prišiel o 18. hodine medzi študentov, v Aule Pavla VI. našiel živú duchovnú atmosféru s rytmickými spevmi.

Po modlitbe ruženca spolu s mladými, za účasti synodálnych otcov, sa Svätý Otec poďakoval a povzbudil prítomných i organizátorov z Rímskeho vikariátu. Rímskym univerzitným študentom spolu so študentmi z Afriky adresoval slová: „Bud'te v Cirkvi a v spoločnosti uskutočňovateľmi intelektuálnej lásky, nevyhnutnej pri riešení náročných úloh súčasnosti. Bud'te na univerzitách úprimnými a oduševnenými hľadačmi pravdy, vytvárajte akademické spoločenstvá na vysokej intelektuálnej úrovni, kde sa dá pracovať a tešiť sa z racionality otvorenej do šírky, takej, ktorá otvára cestu k stretnutiu s Bohom. Bud'te schopní vytvárať mosty vedeckej a kultúrnej spolupráce medzi rozličnými vysokými školami, predovšetkým africkými.“

Benedikt XVI. na záver študentov pozval k prežívaniu rokov štúdia ako prípravy pre službu vlastnej krajiny na poli kultúry. „Nová evanjelizácia Afriky ráta s vašim veľkodušným príspevkom“ – povedal Svätý Otec. Pred záverečným požehnaním zveril Panne Márii všetky nádeje, očakávania a plány afrických národov, spolu s ich ťažkosťami a utrpením. -jb-

Benedikt XVI. po koncerte: Európa a svet túžia po slobode a pokoji!

Taliansko (9. októbra, RV) - Pápež Benedikt XVI. sa vo štvrtok podvečer zúčastnil na koncerte k 70. výročiu začiatku II. svetovej vojny. Organizovala ho Pápežská rada na podporu jednoty kresťanov a Komisia Svätej stolice pre náboženské vzťahy so židovstvom. Svätý Otec sa prítomným prihovoril, pričom najprv sa poďakoval kardinálovi Walterovi Kasperovi za jeho slová, a za účasť aj prezidentovi Talianska. Potom pokračoval:

„Drahí priatelia! V tento večer sa nám v pamäti vynára tragédia druhej svetovej vojny, bolestnej stránky dejín, poznačenej násilím a neľudskosťou, ktorá spôsobila smrť miliónov ľudí a zanechala po sebe rozdelených víťazov a zničenú Európu. Vojna, ktorú si vyžiadala nacionálny socializmus, zasiala mnohé nevinné národy Európy a ďalšie kontinenty, zatiaľ čo dráma šoah, zranila najmä židovský národ, ako cieľ naprogramovaného

vyhubenia.“

Potom Benedikt XVI. spomenul smutný hlas pápeža Pia XII. v rozhlasovom posolstve z 24. augusta 1939, krátko pred vypuknutím vojny a jeho pamätné slová, že „nič nie je stratené mierom, všetko však môže byť stratené vojnou“. Ako Benedikt XVI. pokračoval, nik však vtedy tú katastrofu nedokázal zastaviť, prevážil egoizmus a násilie. Vyzval tiež, aby boli spomienky na túto tragédiu výstrahou pre nové generácie, aby neboli nikdy pokúšaní vojnou. V príhovore sa dotkol aj ďalšieho významného výročia – pádu Berlínskeho múru, symbolu konca totalitných režimov vo východnej Európe. V tejto súvislosti pripomenul slová Jána Pavla II., že „pád múru dokázal, že základné slobody, ktoré dávajú zmysel ľudskému životu, nemôžu byť potláčané a upierané príliš dlho“.

Benedikt XVI. potom upriamil pozornosť na súčasné potreby ľudstva: „Európa a celý svet smädia po slobode a pokoji! Je potrebné budovať spoločne skutočnú civilizáciu, ktorá nech nie je založená na sile, ale nech je «ovocím víťazstva nad nami samotnými, nad silami nespravodlivosti, egoizmu a nenávisťi, ktoré môžu viesť až k pošliapaniu človeka», čím opäť citoval slová svojho predchodcu. Ďalej Benedikt XVI. vyzdvihol úlohu ekumenizmu pre Európu: „Ekumenické hnutie, ktoré práve v druhej svetovej vojne našlo svoj katalyzátor, ... môže prispievať k budovaniu Európy pri spoločnej práci Židov a všetkých veriacich. Nech nás požehná Boh a nech udelí ľudstvu dar jeho pokoja!“ – dodal Svätý Otec.

Prítomným sa predstavil nemecký Medzikrajový symfonický orchester, ktorý vznikol v roku 1992 s cieľom posilniť kultúrne vzťahy v Európe a povzbudiť v mladých povedomie spoločných kultúrnych koreňov. Tvoria ho mladá z Nemecka a z družobných krajín, ako Portugalsko, Taliansko, Belgicko, Japonsko, Španielsko, Poľsko a ďalších, spolu 15 krajín. -sg-

Výmena „duchovnej stráže“ v kontemplatívnom kláštore

Vatikán (9. októbra, RV) – Kontemplatívny kláštor uprostred Vatikánskych záhrad, v ktorom sa rehoľné sestry venujú nepretržitej modlitbe za Svätého Otca a jeho apoštolát, dostal nové osadenstvo. Komunitu benediktínok vystriedala komunita sestier Navštívenia Panny Márie. Podľa tradície sa striedajú rehoľné komunity vždy po piatich rokoch. K výmene došlo 7. októbra, v deň spomienky Ružencovej Panny Márie, za prítomnosti kardinála Franca Rodého, prefekta Kongregácie pre inštitúty zasväteného života a spoločnosti apoštolského života.

V homílii kardinál Rodé vyzval komunitu sestier k spoluzodpovednosti za poslanie Cirkvi a k modlitbe za pápeža a jeho spolupracovníkov, aby boli prorokmi zapálenými horlivosťou za evanjelizáciu. Novú komunitu tvorí osem sestier, sedem Španielok a jedna Talianka -jak-

Správa zo synody (7, 8): mier, médiá, Kňazský rok

Vatikán (9. októbra, RV) - Piatkový program II. osobitného zasadnutia Synody biskupov pre Afriku pokračoval 8. a 9. generálnou kongregáciou, ktoré sa venovali diskusným príspevkom k jednotlivým bodom pracovných dokumentov *Relácie* pred diskusiou a *Instrumentum laboris*. Dopoludnie tak patrilo témam spravodlivosti a mieru. Za účasti Benedikta XVI. sa hovorilo o význame vzdelávania, o potrebe zabezpečiť pokoj v oblastiach Veľkých jazier a o Roku kňazov. Na pretras sa dostala aj úloha masmédií v službe africkej cirkvi, pričom padol návrh na zriadenie osobitnej spravodajskej agentúry, ktorá by informovala o dianí v Afrike. V súčasnosti je hlavným prostriedkom, ktoré má tamojšia cirkev k dispozícii rádio, a to vďaka 163 dobre fungujúcim rozhlasovým staniciam. Biskupi hovorili aj o citlivých otázkach týkajúcich sa foriem abortívnych praktík, ktoré niektoré medzinárodné organizácie zahŕňajú do svojich programov tzv. „reprodukčného zdravia“. Rovnako sa preberala aj téma aidsu a v súvislosti s ňou otázka malej dostupnosti antiretrovirálnych liekov.

Prehovorili aj niektorí z radov auditorov a delegátov z bratských cirkví, ako napr. anglikánsky arcibiskup z Burundi Bernhard Ntahoturi. Popoludní predniesol svoj príspevok osobitný hosť Rodolphe Adada, ktorý sa zamerával na situáciu v sudánskom Darfúre. Adada, ktorý pochádza z Konga, v minulosti pôsobil v Sudáne ako osobitný zástupca generálneho sekretára OSN a prezidenta komisie Africkej únie v Darfúre, a rovnako aj ako vedúci mierovej misie UNAMID v rokoch 2007-2009.

Synodálni otcovia počas včerajšej 6. generálnej kongregácie zaslali list Mons. Rusengovi, arcibiskupovi Bukavu do Konga. List reaguje na násilné udalosti, pri ktorých boli podpálené farské budovy, fyzicky napadnutí kňazi a zadržaní ako rukojemníci pre získanie výkupného. Synodálni otcovia vyjadrili všetkým členom tamojšieho cirkevného spoločenstva bratskú solidaritu a nádej, že sa do oblasti navráti pokoj. -jb-

Biskupská synoda (10): zmierenie, práva žien, klimatické zmeny

Vatikán (10. októbra, RV) - Aj v sobotu v dopoludňajších hodinách pokračovalo vo Vatikáne zasadnutie Synody pre Afriku 10. generálnou kongregáciou, na ktorej sa zúčastnilo 211 synodálnych otcov. Témy dnešného dňa sa týkali úlohy Cirkvi v Afrike v službe zmierenia, spravodlivosti a pokoja. Dnešnej Generálnej kongregácii predsedal kardinál Wilfrid Fox Napier, OFM, Arcibiskup Durbanu v Južnej Afrike.

V jednotlivých príspevkoch synodálni otcovia poukázali na dôležitosť pastoračnej starostlivosti o rodiny, na nevyhnutnosť vzdelávania žien, ktoré sú sociálnym systémom jednotlivých vlád vytlačované na okraj spoločnosti a tiež na potrebu riešenia problému klimatických zmien, ktoré osobitne na Africkom kontinente zväčšujú rozdiely medzi sociálnymi skupinami a sú príčinou zvyšujúceho sa počtu emigrantov zväčša do západných krajín.

Tesne pred poludním vystúpil kardinál Giovanni Battista Re, prefekt Kongregácie pre biskupov s príspevkom v ktorom poukázal, že najdôležitejšou úlohou Cirkvi v Afrike je výchova k odpusteniu. „Ukončenie všetkých konfliktov a napätí medzi národmi, medzi 77 kmeňmi a medzi spoločenskými triedami je nad aktuálne sily Cirkvi. (...) Úlohou Cirkvi je vychovávať k schopnosti odpustiť: neexistuje skutočná spravodlivosť bez odpustenia. Odpustenie nezakrýva nespravodlivosť, ale pozdvihuje na vyššiu úroveň, ktorá lieči zranenia a obnovuje ľudské vzťahy. Preto by som chcel pozvať k dôvere vo výchovu smerujúcu k zmiereniu a odpusteniu. Iste to je úloha náročná, pretože obnoviť vzťah medzi útočníkom a obeťou zahŕňa v sebe veľmi komplikovanú úlohu: musíme vytvoriť nové srdce. Je to ťažké, ale nie nemožné, pretože skrze pastoračnú starostlivosť pôsobí v ľudských srdciach dielo milosti. Ďalej zdôraznil, že na prvom mieste sú to práve kňazi, ktorí majú v tejto úlohe nezastupiteľné miesto, preto je nevyhnutné zo strany biskupov aby im zabezpečili kvalitnú a permanentnú formáciu. -js-

Synoda biskupov (13, 14): „Správa po diskusií“

Vatikán (13. októbra, RV) - Biskupská synoda pre Afriku začala svoj druhý týždeň. Na utorkovom dopoludňajšom programe boli opäť diskusné príspevky, pričom tentoraz dostali priestor hostia z iných kresťanských spoločenstiev, tzv. bratskí kandidáti, ako napr. arcibiskup metodistickej cirkvi z Nigérie. Predsedal kardinál Francis Arinze, v sále bolo 222 delegátov.

Popoludnie bolo venované prezentácii tzv. „Správy po diskusií“ (*Relatio post disceptationem*). Text správy bude zajtra na poludnie predstavený verejnosti pri tlačovej konferencii.

Každé jednotlivé plenárne zasadnutie synody sa začína a končí modlitbou. Na úvod je to modlitba „Pro felici Synodi“, teda za šťastný priebeh Synody. Záver každého zasadnutia zasa patrí modlitbe Anjel Pána. Modlitbu vedie Svätý Otec, ak je prítomný. Dnes sa Benedikt XVI. zúčastnil oboch sedení, teda dopoludňajšej 13. i podvečernej 14. generálnej kongregácie. -jb-

Stop trestu smrti, koniec hladu – výzvy Africkej synody

Vatikán (13. októbra, RV) – Z pondelkovej popoludňajšej 12. generálnej kongregácie Biskupskej synody pre Afriku vyšla rozhodná výzva na úplný a celosvetový zákaz trestu smrti. Výzva zaznela z úst biskupa Georzea Biguzziho, predsedu biskupskej konferencie Sierry Leone. Táto krajina si viac ako iné z nedávnych rokov pamätá nesmierne týranie civilného obyvateľstva počas ozbrojených konfliktov, brutálne zaobchádzanie so zajatcami a verbovanie detských vojakov. Biskup Biguzzi pripomenul, že toto všetko je na základe Ženevskej konvencie a ďalších protokolov považované za zločiny proti ľudskosti. Podľa jeho slov, „vojna nijako neospravedlňuje zo zločinov proti ľudskosti.“ Zdôraznil, že „prorocký hlas Cirkvi je potrebný aj napriek skutočnosti, že nie je mnoho tých, ktorí ho počujú.“

V pondelok na synode vystúpil aj generálny riaditeľ FAO Jacques Diouf. Pochádza zo Senegalu, je moslimského vyznania a vo vedení Organizácie Spojených národov pre výživu a poľnohospodárstvo, ktorá má svoje sídlo v Ríme, je od roku 1993. „Hlad - podľa jeho slov - stále zostáva najtragickejšim a najmenej tolerovateľným zo všetkých trápení Afriky.“ Ako na národnej tak i na medzinárodnej úrovni je preto potrebné vynaložiť každé možné úsilie o ozajstný pokrok, ktorý znamená, že ekonomická emancipácia sa chápe v úzkom spojení s mierom, spolupracou a rozvojom demokracie v afrických krajinách. Vo svojom príhovore sa okrem citácie Koránu viac ráz odvolal aj na encykliku Benedikta XVI. Caritas in veritate, najmä v súvislosti s ústredným miestom ľudskej osoby pri každom úsilí o pokrok. -jb-

Synoda v malých krúžkoch nad „Správou po diskusií“

Vatikán (14. októbra, RV) - Synoda biskupov mala v stredu na programe diskusné stretnutie v menších krúžkoch. Krúžky, ktoré fungujú už od minulého týždňa, sú organizované podľa jazykov a v stredu mali za úlohu prediskutovať tzv. „Správu po diskusií“, ktorú v utorok v pléne prečítal generálny relátor synody kardinál Turkson.

„Správa po diskusií“ (Relatio post disceptationem) v úvode hovorí, že Cirkev v Afrike sama seba chápe v prvom rade ako Božiu rodinu a toto chápanie sa terajšie II. osobitné zasadnutie Biskupskej synody pre Afriku usiluje prehĺbiť. Synoda tak pokračuje v diele predchádzajúcej africkej synody – je tu aj priama odvolávka na posynodálnu exhortáciu „Ecclesia in Africa“ Jána Pavla II. z roku 1994. Úloha terajšej synody spočíva v novom uvažovaní nad poslaním Cirkvi v tejto časti sveta a v novej analýze tém, ktoré predstavujú „svetlá a tieň“

Afriky. Ústredné miesto zaujíma otázka autentického zmierenia.

Ako sa hovorí v správe, synoda už svojím stretnutím uskutočňuje cirkevné spoločenstvo. Toto sa konkrétne odráža aj spolupracou s organizáciami biskupov na iných kontinentoch. Správa cituje slová Benedikta XVI. o „nesmiernych duchovných plúcach Afriky“ z jeho otváracjej homílie. Kládne si otázku, či problémy Afriky treba vnímať ako nešťastný stav alebo ich možno považovať skôr za výzvy. Konštatuje, že synoda dala hlas početným obžalobám, poukazujúcim na závažné zlyhania.

Správa ďalej venuje pozornosť rodine a manželstvu, úlohe ženy, hovorí o deťoch a o mládeži. Píše sa v nej aj o problémoch Afriky v politických a ekonomických súvislostiach, keďže témou diskusií synody boli okrem iného aj medzinárodné rozvojové programy. Zároveň sa tu však vysvetľuje, že synoda nepredstavuje fórum, ktoré by chcelo byť akýmsi africkým OSN, ale jej hlavné zameranie je duchovné. Synode ide o posilnenie viery v Krista. Aj pri ústrednej téme, ktorou je spravodlivosť, zmierenie a pokoj na Africkom kontinente, synoda poukazuje na základ tohto zmierenia, ktorý spočíva v tom, že ľudia žijú v spojení s Bohom, spojení v Kristovi.

„Práve náš vzťah s Bohom a medzi nami navzájom v Kristovi je tým, čo je požiadavkou zmierenia. Jeho cieľom je poskytnúť riešenie a znovu nastoliť spoločenstvo, ako základ spojenia s Bohom a nášho synovstva v Kristovi, ktoré hriech ohrozuje a láme. (...) Naozaj, on je naším zmierením - jeho prostredníctvom a v ňom dávame a prijímame zmierenie“ – takto hovorí dokument, včera predstavený kardinálom Turksonom v pléne synody. „Kristus je naša spravodlivosť“, „Kristus je náš pokoj“ - to sú ďalšie súhrnné vyjadrenia dokumentu. Zmierenie je zároveň dané do úzkeho súvisu so sviatosťami, s Eucharistiou. Správa po diskusií sa ďalej zameriava na prorocké poslanie Cirkvi v súčasnej situácii Afriky a stručne rozoberá úlohy jednotlivých častí cirkevného spoločenstva: laikov, zasvätených osôb, kleru a podobne. Osobitne si všíma úlohu rodiny, postavenie ženy a tiež funkciu komunikačných prostriedkov. -jb-

Benedikt XVI. na 15. generálnej kongregácii Synody

Vatikán (15. októbra, RV) - Hlavnou časťou štvrtkového programu Benedikta XVI. bola účasť na zasadnutiach Synody pre Afriku. Synoda doobeda pokračovala svojou 15. generálnou kongregáciou, pri ktorej jednotlivé menšie pracovné skupiny predložili plénu hlavné výsledky ich doterajšej práce. Popoludnie už patrilo čisto stretnutiam týchto menších pracovných skupín. Okolo 30 príspevkov delegátov synody, ktoré doteraz neboli prednesené v pléne, dali autori k dispozícii v písomnej podobe. Sú to väčšinou tí, ktorí sa zúčastňujú ako audítori. -jb-

Pápežská rada pre dialóg medzi náboženstvami k hinduistickému sviatku

Nech kresťania a hinduisti spolupracujú na integračnom ľudskom rozvoji – tak znie nádej, vyjadrená v posolstve pre hinduistický Sviatok svetla - Diwali 2009, ktoré vydala Pápežská rada pre dialóg medzi náboženstvami. Ako podotkol predseda dikastéria kardinál Jean-Louis Tauran, „náboženské sviatky nám dávajú šancu posilniť svoj vzťah s Bohom a vzájomné medziľudské vzťahy... Spomenul v tejto súvislosti aj najnovšiu encykliku Benedikta XVI. „Caritas in veritate“, kde sa píše, že „integrálny ľudský rozvoj predpokladá zodpovednú slobodu jednotlivca i ľudstva“. „Toto“ – ako zdôraznil kardinál Tauran – „môže byť dosiahnuté iba prijatím zdieľanej vzájomnej zodpovednosti, serióznym prístupom k spolupráci. Vyvíera to z podstaty ľudskej bytosti a z našej príslušnosti k jednej ľudskej rodine.“

SIR, Dana Jacečková

Stanovisko Svätej stolice k Nobelovej cene za mier prezidentovi USA

Vatikán (10. októbra, RV) – Svätá stolica vyjadrila svoju pozitívnu reakciu v súvislosti s udelením Nobelovej ceny za mier americkému prezidentovi Barackovi Obamovi vo vyhlásení Tlačového strediska:

„Udelenie Nobelovej ceny za mier prezidentovi Obamovi Vatikán veľmi oceňuje, najmä v súvislosti so záujmom preukázaným prezidentom pri podpore pokoja na medzinárodnom poli a osobitne nedávnym zasadením sa za jadrové odzbrojenie. Z toho vyplýva želanie, aby toto významné ocenenie bolo povzbudením k ďalšiemu pokračovaniu v tomto náročnom, ale podstatnom úsilí pre budúcnosť ľudstva, aby prinieslo želané výsledky.“

Veľvyslanec USA pri Svätej stolici o Nobelovej cene Barackovi Obamovi

„Je to pre nás nesmierna česť“ – takto sa na margo tohtoročného udelenia Nobelovej ceny za mier prezidentovi USA Barackovi Obamovi vyjadril veľvyslanec USA pri Svätej stolici Miguel H. Díaz v rozhovore pre VR.

Barack Obama získal cenu najmä za mimoriadne úsilie pri posilňovaní medzinárodnej diplomacie a spolupráce medzi národmi. Ocenené tak bolo jeho úsilie za „svet bez jadrových zbraní“. Ako povedal veľvyslanec, ocenenie bude veľkou príležitosťou aj naďalej pokračovať v práci na budovaní sveta lepšieho ľudstva, pretože tento svet „potrebuje pokoj a nové ľudské vzťahy“.

Odpovedal tiež na otázku, aký význam má ocenenie pre vzájomné vzťahy medzi Svätou stolicou a USA:

„Som presvedčený, že Svätá stolica – ako mi to povedal aj Svätý Otec počas nášho rozhovoru pri odovzdaní mojich poverovacích listín - považuje odstránenie jadrových zbraní za veľkú výzvu, na ktorej máme pracovať spoločne. Ako veľvyslanec USA sa cítim hlboko poctený, že bolo toto ocenenie udelené prezidentovi Obamovi a dúfame, že toto uznanie bude podporou v našom úsilí o spoluprácu medzi národmi a všetkými ľuďmi dobrej vôle, aby sa slovami a skutkami podarilo prispieť k odstráneniu jadrových zbraní.“

-sg-

V Ríme otvorili výstavu o svätých patrónoch Európy

Taliansko (9. októbra, RV) – V Ríme v paláci Venezia inaugurovali mimoriadnu výstavu umeleckých diel s názvom „Moc a milosť - Svätí patróni Európy“. Na tejto veľkej udalosti sa zúčastnili mnoho významných talianskych osobností, ktorým sa prihovril aj vatikánsky štátny sekretár kardinál Tarcisio Bertone. Odovzdal prítomným pozdrav Svätého Otca a ďalej povedal, že „v každom storočí a v strede každého národa evanjelium vzbudzovalo dobrých a odvážnych ľudí, ktorí sa modlia, pracujú a hľadajú kráľovstvo nebeské a jeho spravodlivosť, ktorí odovzdávajú rodinám a bližným svoje najlepšie energie, bez ohľadu na to, k akej viere či etniku títo bližní prislúchajú.“ Dodal, že je veľmi dôležité „pomáhať súčasníkom vytvárať zmyslom naplnený život, k čomu nestačia len účinnejšie politické systémy či inteligentnejšia diplomacia. Potrebné je zasadiť sa za formovanie čestných obyvateľov a dobrých kresťanov, ako to hovorieval veľký učiteľ Don Bosco.“

-sg-

V Cordóbe o vplyve ekumenického dialógu na život komunit

V španielskej Cordóbe sa koná plenárne zasadnutie Zmiešanej pracovnej komisie Katolíckej cirkvi a Ekumenickej rady cirkví. Táto komisia vznikla v roku 1965 a jej cieľom je podpora vzájomnej spolupráce pri hľadaní jednoty kresťanov. Prácam predsedá metropolita Nifon z rumunského Târgoviște a katolícky arcibiskup Dublinu Mons. Diarmuid Martin. Na zasadnutí, ktoré potrvá do nedele, sa hovorí o tom, ako sa konkrétnym spôsobom odráža odborný ekumenický dialóg v živote komunit, o duchovnom ekumenizme, o probléme migrácie a o formácii mládeže.

RV CZ mas

Na konferencii v Piemonte Michail Gorbačov i kardinál Sodano

Taliansko (9. októbra, RV) – Dvadsať rokov po páde Berlínskeho múru sa za účasti niektorých protagonistov vtedajších udalostí stretávajú politici, odborníci a historici, aby s odstupom času hovorili o príčinách a dôsledkoch tohto prelomového momentu dejín pre dnešok. Ide o dvojdnú medzinárodnú konferenciu Svetového politického fóra, ktorá sa 8. októbra začala v Bosco Marengo v severotalianskom Piemonte za účasti predsedu Svetového politického fóra Michaila Gorbačova. Konferencie, ktorá si kladie za cieľ „prehliť analýzu súčasného politického sveta vo svetle zmien od roku 1989, ktoré viedli k súčasnej situácii“, sa zúčastňujú politici a vedeckí odborníci z vyše 20 krajín piatich kontinentov. Svätú stolicu zastupuje kardinál Angelo Sodano, bývalý vatikánsky štátny sekretár.

-jb-

Katolícke sociálne dni pre Európu

Poľsko (9. októbra, RV) – „Sme presvedčení, že proroctvo slov musí korešpondovať s proroctvom skutkov“ – vyhlásil kardinál Dionigi Tettamanzi, ktorý 8. októbra popoludní svätou omšou zahájil prvý ročník Európskych katolíckych sociálnych dní v meste Gdaňsk. Odvolávajú sa na koncepciu Roberta Schumana o európskej spoločnosti, založenej na „solidarite skutkov“, milánsky arcibiskup zdôraznil, že naplnenie solidarity sa nekončí na rovine úmyslov a citov, ale musí dospieť ku konkrétnym vyjadreniam v praktickom každodennom živote. Podľa jeho slov, je tu potrebný „celkový štýl života, určený logikou otvorenosti a prijatia“.

Prvý ročník Katolíckych sociálnych dní pre Európu má hlavnú tému „Solidarita – úloha pre Európu“. Potrvá do nedele 11. októbra. Miesto konania nie je náhodné, pretože práve Gdansk sa pred sedemdesiatimi rokmi stal symbolickým miestom vypuknutia II. svetovej vojny a pred dvadsiatimi rokmi aj pádu komunizmu. Polovica účastníkov Sociálnych dní má menej ako 35 rokov. Piotr Jarecki, pomocný biskup Varšavy vysvetlil, že týmto podujatím sa chcú dotknúť predovšetkým mladých, ktorí sú budúcnosťou Európy a pre ktorých sú tieto nedávne udalosti už ďalekou minulosťou.

Stretnutia sa zúčastnili aj zástupcovia zo Slovenska. O ochrane prirodzenej rodiny hovorila slovenská europoslankyňa Anna Záborská. Okrem iného upozornila na fakt, že „množstvo rezolúcií Európskeho parlamentu jasne podporuje iné formy spoluzitia, na ujmu prirodzenej rodiny.“ Ako zdôraznila,

„je síce pravda, že tieto rezolúcie EP nemajú žiadnu zákonnú váhu, ale ich existencia vytvára negatívnu atmosféru, ktorá neprispieva k rozvoju európskej solidarity s rodinou.“

Ďalšími zástupcami zo Slovenska boli riaditeľ Rádia Lumen Juraj Spuchľák a docentka Trnavskej univerzity sestra Dominika Alžbeta Dufferová, ktorá ponúkla prítomným rozbor pojmu spoločného dobra v globálnom význame a spoločného dobra v miestnom význame. Závery rokovaní pošlú aj Európskemu parlamentu a Európskej komisii.

„Naša generácia je povolaná k tomu, aby na seba nanovo prevzala záväzok budovania a stratégie v záujme spoločného dobra. Toto si vyžaduje, aby sociálne inštitúcie rešpektovali priestor nezávislej činnosti, tak, aby každý mohol naplno využiť svoj potenciál. Od inštitúcií si to zasa vyžaduje, aby mali vštepene princípy solidarity a subsidiarity. Takáto stratégia si vyžaduje férovú demokraciu, ktorá môže fungovať len zodpovedným prínosom každého jedného človeka. Egoistické správanie a materializmus musia ustúpiť, ako na to vo veľkom poukázala súčasná ekonomická kríza“ – uviedli prítomní v záverečnej správe s názvom „Solidárnosť je naša nádej“.

-mf-

Konferencia medzinárodného laického apoštolátu vojakov

Medzinárodnú konferenciu organizácie AMI (Apostolat militaire international) v Klagenfurte v Rakúsku, ako hlavný celebrant úvodnej bohoslužby, otvoril ordinár OS a OZ SR Mons. František Rábek. V homílii predniesol svoj pohľad na súčasného kresťanského vojaka, ktorý by nemal byť orientovaný materiálne, ale duchovne. Na konferencii konanej v dňoch 11.-16. októbra 2009 si 45 delegátov z 12 krajín sveta vypočulo prednášky prezidenta AMI generála Reinharda Klossa z Nemecka, generálnej sekretárky Nelleke Svinkels van der Vorst z Holandska, náčelníka generálneho štábu rakúskej armády generála Edmunda Entachera a ďalších hostí, ktorí sa venujú pôsobeniu duchovnej služby medzi vojakmi, vzťahmi medzi rodinou a Cirkvou, či vojenskými, filozofickými a teologickými pohľadmi na potrebu interkulturálnej spôsobilosti vojakov v zahraničných vojenských misiách. V rámci panelových diskusií, národných prezentácií, či rokovaní v pracovných skupinách sa účastníci zaoberali otázkami aktívnej spolupráce, možnosti vzájomnej pomoci a podpory medzi jednotlivými národnými združeniami. Rokovanie konferencie bohoslužbou ukončil rakúsky vojenský ordinár Mons. Christian Werner. **Tibor Ujľacký**

Stretnutie riaditeľov katolíckych škôl v Poprade

V dňoch 13. a 14. októbra 2009 sa v Poprade odohráva celoslovenské stretnutie riaditeľov katolíckych škôl Slovenska, za účasti a na pozvanie Mons. Rudolfa Baláža, predsedu Komisie KBS pre katechizáciu a školstvo.

Pracovnú časť celoslovenského stretnutia pedagógov otvoril Mons. Rudolf Baláž príhovorom. V rámci programu dvoch dní si účastníci vypočujú okrem iného aj odborné prednášky s témami ako „Pozitívne a negatívne vplyvy médií pri výchove“, či „Výchova v katolíckych školách smerujúca k úcte voči kňazom“. Prvú prednesie vdp. Jozef Kováčik, hovorca Konferencie biskupov Slovenska, druhú vdp. Peter Brodek, špiatuál kňazského seminára v Nitre. V stredu 14. októbra sa účastníci celoslovenskej porady budú venovať registratúrnemu poriadku pre školy a školské zariadenia, aktuálnym informáciám Štátnej školskej inšpekcie a činnosti subkomisie Konferencie biskupov Slovenska pre školstvo. Počas stredajšieho pracovného dopoludnia si vypočujú prednášku „Poslanie riaditeľa katolíckej školy. Niektoré perspektívy spirituality“, a budú sa informovať o postupoch spolupráce s organizáciou Renovabis na projektoch katolíckych škôl. Nemenej dôležitou časťou dvojdňového celoslovenského stretnutia riaditeľov katolíckych škôl je spoločný duchovný a modlitbový program.

Zuzana Juhaniaková

Stretnutie gréckokatolíckych vyšších predstavených a formátorov v Krásnom Brode

Vo štvrtok 8. októbra 2009 sa uskutočnilo 6. stretnutie gréckokatolíckych vyšších predstavených, formátorov i formátoriek v monastieri otcov baziliánov v Krásnom Brode. Už tri roky sa pravidelne stretávajú vyšší predstavení s formátormi a formátorkami zo všetkých gréckokatolíckych reholí pôsobiach na Slovensku s cieľom skvalitňovania rehoľnej formácie v svojich spoločenstvách. Zároveň tieto stretnutie napomáhajú k lepšiemu poznaniu sa a nadviazaniu bližšej spolupráce.

Hlavnou témou stretnutia bolo prehliť východného ducha zasväteného života podľa sv. Bazila Veľkého. V prednáške danú tému predstavila sr. Josifa OSBM. Sv. Bazil Veľký ako otec východného mníšstva je dnes tiež veľmi aktuálny a inšpiratívny pre všetky zasvätené osoby. V svojej dobe vypracoval ideál kresťanského života na základe Svätého písma, ktoré preňho bolo hlavným kritériom života. Túžba po dokonalosti a túžba žiť čnostný život je znakom obrátenia. Život v čnostiach je odrazom Božieho svetla v nás a prejavom Božej milos-

ti. Morálne čnosti ako pokora, poslušnosť, trpezlivosť, zdržanlivosť, čistota, chudoba, pracovitnosť, rozvážnosť charakterizujú život kresťana oslobodeného od hriechu. Čnosti nie sú výsledkom nášho snaženia, ale daroval nám ich Boh. Podľa sv. Bazila Veľkého modlitba a sviatosti sú prameňom sily a vedú k zjednoteniu s Bohom a zbožšteniu. Vracajú človekovi vnútornú harmóniu a dávajú silu na premáhanie pokušení.

Po prednáške nasledovala voľná diskusia nad danou situáciou v gréckokatolíckych reholiach. A poobede si účastníci stretnutia za doprovodu o. Markiána OSBM prezreli areál starobylého krasnobrodského monastiera ako aj novoposvätenú cerkev. Aj popoludní pokračovali v reflexii nad svojim duchovným životom. Na záver nasledovali informácie o uskutočnených podujatiach a o ďalších o plánovaných akciách. Metod Lukáčik CSsR

Slovenskí železničiar majú svoju patrónku

Kongregácia pre Boží kult a disciplínu sviatostí 1. októbra 2009 dekrétom potvrdila svätú Katarínu, alexandrijskú pannu a mučenicu, ako patrónku slovenských železničiarov u Boha, so všetkými liturgickými právami a výsadami, ktoré z toho vyplývajú. Dekrét podpísali prefekt kongregácie kardinál Antonio Canizares Llovera a sekretár dikastéria Joseph Augustine Di Noia, OP.

Slávnostné vyhlásenie sa uskutočnilo v Dopravnom múzeu v Bratislave, v nedeľu 11. októbra. O 8:00 h sa tu začal Deň otvorených dverí s voľným vstupom a o 10:45 sa uskutočnila pontifikálna svätá omša, spojená s vyhlásením sv. Kataríny Alexandrijskej za patrónku slovenských železničiarov. Eucharistickej slávnosti predsedal trnavský arcibiskup Mons. Róbert Bezák.

Dana Jacečková
snímka Peter Zimen

Zomrel kňaz Pavol Hrebíček

V pondelok dňa 12. októbra 2009 zomrel vo veku 75 rokov kňaz Pavol Hrebíček. Narodil sa dňa 24. apríla 1934 v Dolných Orešanoch, za kňaza bol vysvätený 2. decembra 1956; ako kaplán pôsobil v Jacovciach, Piešťanoch, Pezinku a Vrbovom. Potom bol administrátorom farností Jarovce, Častá, Horné Trhovište; farárom a dekanom v Maduniciach, napokon výpomocným duchovným v Senici. Pohrebná svätá omša sa uskutoční vo štvrtok 15. októbra 2009 v Senici o 10.00 hod., pohrebné obrady budú pokračovať popoludní o 15.00 v rodisku zosnulého, Dolných Orešanoch. Requiescat in pace! **Jozef Haľko**

Zasadnutie Výboru Spolku sv. Vojtecha

V Trnave sa v utorok 13. októbra zasadal Výbor SSV. Po svätej omši, ktorej predsedal predseda SSV Mons. Ján Orosch, pomocný trnavský biskup výbor rokoval o hospodárskom výsledku za 1. polrok 2009, ktorú predložila ekonómka SSV Ing. Mária Mazúrová. Ďalším bodom bola finančná situácia v redakcii Katolíckych novín, ktorú spoločne pripravili šéfredaktor Katolíckych novín Ivan Šulík a ekonómka SSV. Výbor súhlasil s návrhom, aby aj pre rok 2010 zostala súčasná cena Katolíckych novín a platili aj zľavy na celoročné predplatné novín.

Riaditeľ SSV Vendelín Pleva informoval o pokračujúcej rekonštrukcii budov SSV a o využití priestorov po rekonštrukcii tak v historických budovách, ako aj v budove, ktorá bola postavená v tridsiatych rokoch minulého storočia. Výbor SSV sa zaoberal aj otázkou deponovaných exponátov SSV v Západoslovenskom múzeu v Trnave a trvá na náprave vlastníckych vzťahov, ktoré boli hrubo narušené po roku 1950 zo strany štátu. Rokovanie Výboru SSV uzatvoril jeho predseda modlitbou a požehnaním.

Daniel Dian, tajomník SSV

Aktuálne postavenie cirkvi na Slovensku

V Bratislave 14. októbra otvorili 3-dňovú medzinárodnú konferenciu. Odborníci z 22 krajín sa na nej zaoberajú otázkami postavenia a financovania cirkvi v 21. storočí.

Aktuálne postavenie cirkvi na Slovensku hodnotí riaditeľka Ústavu pre vzťahy štátu a cirkvi Michaela Moravčíková: „Od roku 1989 sa buduje nový právny rámec pre vzťahy štátu a cirkvi v Slovenskej republike. Cirkvi jednak majú samostatnosť v spravovaní svojich

vecí, štát so do ich záležitostí nemieša, ale predsa tu ešte ostáva väzba a to je vlastne väzba v súvislosti s financovaním cirkvi zo štátneho rozpočtu. Viackrát sa ozývali snahy zmeniť doterajší model štátno-dotačný, teda priamu podporu na nejaký iný.“

Na Slovensku je žiadúca pozvoľná finančná samostatnosť cirkví. Štát by mal preto začať zásadnú diskusiu o novej komplexnej úprave financovania cirkví a náboženských spoločností. Myslí si to minister kultúry Marek Maďarič, ktorý inicioval konferenciu.

„Podnetom ku konferencii bola aj požiadavka vlády SR, aby sme sa poučili z chýb iných krajín, všetko dobre premyslieť, mať po ruke odborníkov, ale môže byť aj výsledkom rokovaní, že sa zmeny diať nebudú. Určite je snahou nájsť najlepší model pre Slovensko, pričom si uvedomujeme, že s najväčšou pravdepodobnosťou nebude možné ho kopírovať, model inej krajiny, pretože každá krajina má svoje špecifiká“, uviedla ďalej Moravčíková.

Osobitnou témou v rámci konferencie bol stav reštitúcií. Tejto téme sa venovali v Nitre v objekte kňazského seminára, ktorý bol reštituovaným objektom.

Andrea Eliášová, Rádio Lumen

Plenárne zasadnutie Konferencie vyšších rehoľných predstavených na Slovensku

V dňoch 12. – 13. 10. 2009 sa na Donovaloch konalo plenárne zasadnutie Konferencie vyšších rehoľných predstavených /KVRP/ na Slovensku. Program sa začal spoločnou modlitbou vešpier a neformálnym stretnutím, pri ktorom jednotliví delegáti informovali o živote vo svojej reholi. Boli predstavení noví provinciáli – jezuita Peter Bujko a dominikán Reginald Adrián Slavkovský. Taktiež bol predstavený nový sekretár Tomáš Brezáni, CM.

Nasledujúci deň sa začal spoločným slávením Eucharistie, ktorej predsedal Michal Zamkovský. Na programe boli aktuálne témy – blížiac sa ľudové misie v Bratislave v októbri 2010, pripravovaná spomienková slávnosť pri príležitosti 60. výročia likvidácie kláštorov na Slovensku v máji 2010, ako aj predstavenie projektu na vydávanie časopisu Zsvätený život, ktorého 1. číslo by malo vyjsť už v januári 2010. Konferencia zvolila nového člena stálej rady Fidela Marka Pagáča, ktorý nahradil odchádzajúceho provinciála jezuitov Jána Dačoka. Ďalej sa konferencia zaoberala návrhom projektu pre terapeutické zaradenie kňazov v ťažkostiach. Veľká pozornosť sa venovala kauze, ktorej čelia bratia z Rehole menších bratov františkánov. Celú situáciu ozrejmil provinciál rehole, zainteresovaní právnici a jeden z obvinených. Dvadsaťtri prítomných predstavených vyjadrilo svoju jednoznačnú podporu spomenutému rádu. Oficiálne stanovisko však KVRP poskytnie až po ukončení vyšetrovania. **Tomáš Brezáni, CM**

15 rokov púť na Raticov Vrch pod Poľanou

V sobotu 10. októbra 2009 diecézny biskup Mons. Rudolf Baláž celebroid svätú omšu na Raticovom Vrchu nad Hriňovou, aby si s veriacimi pripomenul 15 rokov od posvätenia pútnického Kostola Panny Márie Fatimskej. Chrám požehnal v októbri 1994. Miestni obyvatelia stavali kostol svojpomocne dva roky. O ďalšie dva roky po jeho posvätení, v auguste 1996, na pútnický vrch prišli Menší bratia kapucíni, ktorí tu pôsobia dodnes.

Nasledovníci svätého Františka denne vysluhujú sviatosti a spolu s miestnymi obyvateľmi vytvárajú spoločenstvo. Rok čo rok spolu prežívajú nielen náboženské sviatky, no i pracovný život všetkých ročných období na Podpoľaní. Kapucíni po svojom príchode pri kostole postavili Kláštor sv. Anjelov strážnych. Ten je odvtedy miestom prvého stupňa rehoľnej formácie - postulátu pre slovenskú kapucínsku provinciu.

Diecézny biskup pri príležitosti výročia veriacim odporučil, aby vytvárali bratské vzťahy, mali starostlivosť o potreby druhého a tak prispievali na tvorbu chrámu, ktorý nebude z hmoty, ale vytvorený skutkami ľudskej lásky. „Šťastní sú tí, ktorí hoci aj z mála ktoré majú, vedľa urobiť druhých šťastnými,“ zamyslel sa Mons. Rudolf Baláž.

Diecézny biskup prítomným kňazom a veriacim z detvianskeho dekanátu poďakoval za nepretržitú reťaz Fatimských sobôt, ktoré sa tu konajú každú prvú sobotu v mesiaci. Na eucharistickej slávnosti sa okrem spoločenstva bratov kapucínov zúčastnili aj kňazi dekanátu. Páter Anton Majerčák, ofícipar privítal dekana Ľuboša Sabola, spolu s kňazmi detvianskeho dekanátu, a tajomníka diecézneho biskupa Jozefa Štrbu. **Zuzana Juhaniaková**

Modlitby mužov v Stankovciach

Farnosť Stankovce (o. Trebišov) zažila 15. novembra mimoriadne stretnutie. V miestnom chráme jednej z najmenších farností Košickej eparchie sa zhromaždili predovšetkým muži-otcovia, aby tu v modlitbe prežili obnovu svojho stavu. Svätú liturgiu pri tejto príležitosti celebroid o. Michal Hospodár spolu s o. Dušanom Semanom, protopresbyterom, o. Františkom Fedorišinom, miestnym farárom a dekanom-farárom zo Sečoviec Jozefom Treščákom, ktorý aj kázal. Žalostné postavenie muža v dnešnej populácii ilustroval kazateľ na obraze otca, ktorý uteká od zodpovednosti za svoju rodinu. Poukázal na sv. Jozefa ako biblický prototyp otca podľa Božej vôle a apeloval na otcov, aby svojim príkladom kresťanského života viedli svoje rodiny k harmonickému životu.

Po sv. liturgii jeden z koordinátorov iniciatívy

modlitieb otcov Ivan Melo objasnil prítomným dejiny komunity Útecha, ktorá zastrešuje danú iniciatívu. Súčasne ospravedlnil neúčast' ženatého diakona Maurice Wiliamsa z Anglicka, zakladateľa komunity. Povzbudivo zaznela jeho definícia manželstva ako miesta, kde prebýva Božia láska. Druhý koordinátor Peter Maxa uviedol prítomných prakticky do spôsobu spoločnej modlitby podľa pripravených textov. Sériu modlitieb na rôzne úmysly sprevádzali piesne až po osobné odovzdanie svojej rodiny a jej problémov pred božiu tvár. Záverečné liturgické požehnanie kňazov len potvrdilo duchovné požehnanie z konania modlitieb mužov za upevnenie svojej identity.

Hnutie Modlitieb otcov začalo svoju činnosť na Slovensku v roku 2005 na Skalke pri Trenčíne. Postupne vznikli vo farnostiach ďalšie malé spoločenstvá mužov, ktorí sa snažia práve modlitbou obnoviť svoje povolanie. Patrónom komunity je sv. Jozef. Komunita vydala vlastnú brožúrku na konanie modlitieb a distribuuje aj vlastný informačný Spravodaj. **Michal Hospodár**

Modlitbové stretnutie maďarských veriacich v Rožňave

V pondelok a utorok sa na Farskom úrade v Rožňave uskutočnilo stretnutie maďarských veriacich spolu s kaplánom, pri príležitosti Roku kňazov. Okrem toho, že sa modlili ruženec za otcov biskupov Rožňavskej diecézy Vladimíra a Eduarda a za celé kňazstvo v Rožňavskej diecéze, rehoľníkov, bohoslovcov a nové duchovné povolania, pozreli si aj dokumentárny film „Máriina záhrada“. Veriaci sa rozhodli, že každú sobotu sa v Kostole sv. Anny budú spoločne modliť za nové duchovné povolania a za všetkých kňazov, aby im Mária, matka kňazov, pomáhala v tejto dnes ťažkej a náročnej službe vytrvať a ostať vernými Kristovi. **-dj-**

Modlitba.sk má 3 roky

Neoficiálny slovenský katolícky modlitbový portál modlitba.sk vznikol 8.októbra 2006 ako súkromná iniciatíva v priestoroch Kňazského seminára v Badi- ne, no dnes ho navštevuje do 1400 denných čitateľov. Návštevníci na úvodnej stránke dnes nájdu poďakovanie jeho tvorcov návštevníkom za 3 roky pomoci, spoločenstva a spolupráce na slovenskom internetovom poli. Hoci tvorba stránky zostala súkromnou iniciatívou dvoch katolíckych kňazov, ponúka aktualizovanú ponuku modlitieb, informácii o podujatiach, kázní, katechéz či zamyslení. **Zuzana Juhaniaková**

Októbrové more pomoci

eRko – Hnutie kresťanských spoločenstiev detí vyhlásilo 9. ročník kampane Detský čin pomoci. Hlavným cieľom kampane je motivovať deti k nezištným skutkom pomoci. Osobné i skupinové dobré skutky predstavujú v tomto ročníku kvapky, ktoré vytvárajú celoslovenské more pomoci. Do októbrovej kampane sa zatiaľ zapojilo viac ako 1 300 detí zo 62 skupiniek.

Tutti fratelli – všetci sme bratia. Toto životné krédo Henryho Dunanta vybrali organizátori z eRka ako povzbudzujúci motív pre dnešné deti, aby častejšie mysleli na druhých a pomáhali svojmu okoliu. Vďaka interaktívnemu webu kampane sa deti zdieľajú o výsledkoch svojho úsilia. Z takzvaného Mora pomoci na www.erko.sk/dcp sa dozvieme napríklad, že bratia zo skupinky Morské uhorky pomohli tete preniesť stĺpy alebo deti z Martina vyrábali pohľadnice pre deti z Rumunska a Ruska. Mnoho detí sa taktiež pochválilo zvýšenou aktivitou pri domácich prácach a kvapky pribúdajú každý deň.

Vedúci detských skupín sa stretávajú s deťmi pravidelne a podľa metodických materiálov z eRka preberajú s deťmi témy ľudskosť, tolerancia a dobrovoľnosť. Pre lepšiu motiváciu sprevádza stretnutia detí maskot kampane – kvapka Henry. Deti môžu okrem skutkov prispieť do mora pomoci aj kvapkou bádania – ak zistia niečo z histórie zdravotnej či sociálnej pomoci vo svojej obci a tiež kvapkou úcty – ak prejavia vďaka a úctu človeku vo svojej obci, ktorý je príkladom nezištnej pomoci. Materiály kampane sú na stránke www.erko.sk/dcp. **Juraj Králik**

Nová kniha s názvom Cirkevní otcovia vychádza v slovenskom jazyku

Pri príležitosti Roku kňazov, Vydavateľstvo Dobrá kniha, Trnava, ponúka čitateľom ďalšiu novinku z pera Benedikta XVI. Po publikácii Apoštoli a prví učeníci Ježiša Krista teraz vychádza kniha s názvom: Cirkevní otcovia.

Podtitul - Od Klementa Rímskeho po svätého Augustína - prezrádza, že ide o katechézy Svätého otca, prednesené počas generálnych audiencií.

„Počas posledných mesiacov sme rozjímali nad postavami apoštolov a prvých svedkov kresťanskej viery, o ktorých sa zmieňujú spisy Nového zákona. Teraz svoju pozornosť sústredíme na svätých otcov prvých kresťanských storočí. Tak budeme môcť pozorovať, ako Cirkev začala svoju púť dejinami“ ... Ide o cestu, na ktorej „možno nájsť nespočetné témy,

s ktorými sa musíme vyrovnávať aj dnes. Zapájajú nás do plodného duchovného hľadania, ku ktorému vyzývajú všetky veriacich“.

F. Sočufka SJ

Posviacka kostola v Baške

V obci Baška, ktorá je filiálkou Myslav, sa v nedeľu 11. októbra konala posviacka obnoveného kostola. Slávnostnú posviacku vykonal košický arcibiskup Mons. Alojz Tkáč. Kostol, ktorý je zasvätený sv. Štefanovi Uhorskému, za necelých päť mesiacov prešiel mnohými úpravami. Aj napriek tomu, že obec Baška je pomerne malá, sa toto úžasné dielo podarilo a aj takým spôsobom sa prejavila súdržnosť a viera farníkov. **Zdenko Andráš**

Charitatívny turnaj „Odkopnime predsudky - futbal spája“

Arcidiecézna charita Košice (ADCH) zorganizovala dňa 13.10.2009 2. ročník charitatívneho futbalového turnaja pod názvom Odkopnime predsudky – futbal spája. V tomto napínavom podujatí si svoje sily zmeralo 8 futbalových mužstiev.

Vďaka príspevku primátora boli hráčom z mužstiev Charitného domu sv. Alžbety a útulku Emauzy zakúpené botasky a tepláky. Kvôli nepriazni počasia sa turnaj konal v priestoroch telocvične na Strednej priemyselnej škole hutníckej, čo však účastníkom vôbec neprekážalo. Tribúna pre divákov bola počas celého dňa plná, hráčov obecenstvo aktívne povzbudzovalo. Počas celého dňa zabezpečovala ADCH bezplatné občerstvenie, po 12.00 hod sa každý zúčastnený mohol občerstviť aj gulášom.

Víťazom turnaja sa stali chlapi z Rómskeho komunitného centra Stropkov, druhé miesto obsadili Internacionáli a tretie miesto študenti Gymnázia Alejová 1. Titul Najlepší hráč získal p. Vladimír Fedák, Najlepší strelec p. Miroslav Golenya a Najlepší brankár p. Stanislav Fedák. Víťazi si okrem pohára za prvé miesto odniesli domov aj putovný pohár Arcidiecéznej charity. Zrealizovaním tohto turnaja sa podarilo aspoň sčasti odbúrať negatívne postoje majoritnej spoločnosti voči ľuďom na okraji spoločnosti, pri zápasoch si boli všetci rovní.

Súčasťou turnaja bola aj verejná zbierka, ktorá sa konala v uliciach mesta Košice od 05.10.2009. Výťažok z zbierky, ako aj výťažok z celého podujatia poputuje na pomoc bezdomovcom z Košíc a klientom Krízového centra.

Cybil Korpesio